

1917-06-07

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skevet øverst s. 1

General comment:

Efter flere års ulykkeligt ægteskab gik Astrid/Dis Warberg-Goldschmidt fra sin mand, Alfred Goldschmidt, da hun blev kæreste med Jørgen/Buf Schou, som var meget yngre end hende. De to ventede hurtigt barn sammen. Jørgen Schou og hans mor, Marie Syberg, som i sit første ægteskab bar navnet Schou, boede i det nedlagte gartneri Valdal i Valby. Hogemeister, Bendsen, Pauline samt Karen K kendes ikke.

Sender's location:

Frederiksberg Have

Sender info (seal, address, etc.):

Stednavnet er skrevet øverst side 1

Recipient's location:

Kerteminde, Kærbyhus

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Adam Goldschmidt
Alfred Goldschmidt
Alhed Larsen
Janna Schou
Jørgen Schou
Marie Schou

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0989

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[På kuvertens forside med blæk:]

Fru Johanne Warberg-Larsen

Kærbyhus

Kerteminde

[På kuvertens forside med blyant:]

1917

7/6

[I brevet med blyant:]

I/

pt. Frederiksberg Have

den 7/6 – 17.

Kæreste lille Junge! Tak for Dit Brev – og her gik jeg med den frygteligste ondeste Samvittighed, fordi jeg ikke skrev til Dig – Du har da ingen Grund til Samvittighed! Men selv om Du aldrig skrev (hvad Du nu gør) – så bliver jeg aldrig besk af den Grund, jeg ved jo nok, at Brevskrivning er noget uoverkommeligt for Dig – og det kan jeg skam godt forstå. – Tak for alt det gode små Tøj – for Lån og for Gave! Det som behøvede Vask og Kogning bliver ordnet i Dag af min kære Naboerske, Fru Bendsen, som selv har Storvads. Når jeg saa får det strøget – hvad jeg selv kan, så er alt i Orden og parat, jeg har kun behøvet at købe 12 nye Bleer, 6 Undertøj og 4 Svøb – det var endda på Presentkortet – hvorefter endnu resterer 28 Kr, det var på 50 Kr (Bufs Mor), så jeg har jo slet ingen Udgifter haft selv endnu, men nu kommer det jo i næste Måned – senest – med 138 Kr til Fødejem – og der bliver jo nok mere, Vogn etc. Nu har jeg 945 Kr i Sparekassen og 15 Kr skylder Karen K mig; og før til Sept. holder mine Indtægter jo ikke op – altså de 100 fra Alfred. Så har Du måske hørt, at jeg tænker på fra Sept. at få Middagsabonnement – til dels på Frokost; har sikret mig Pauline, men skulde gerne have 3 til, så håber jeg at kunne klare den nogenlunde. Jeg er meget lettet ved denne Idè – så går man da ikke straks sin Ruin imøde, men kan forhale den noget og kommer Tid kommer Råd, kan jeg blot klare den 3-4 År, så vil Buf sikkert til den Tid – måske før – kunne træde til; det ser helt godt ud med alt hans; Chefen – Hogemeister – synes at interessere sig for ham, vil gerne beholde ham, selv uddanne ham til praktisk Ingeniør og siden knytte ham fast til sin Virksomhed, som det er Menigen at udvide i stor Stil – om nu bare Krigen engang holdt op. – Ja, Junge, jeg må sige Dig, at jeg er mere end henrykt over den nye Tingenes Ordning, der er kommen sådan en velsignet Fred over hele Linien; Bufs Mor har helt forandret sig overfor mig, er sød og venlig og interesseret, jeg er slet ikke bange for hende mere – kommer meget derud – glæder mig

nu altid til det, det er jo så dejligt at sidde i den yndige Have – og jeg befinder mig pludselig helt som hjemme derude; jeg kan ikke sige Dig, hvilken Lettelse det er og hvilken Følelse af Glæde og Tryghed det har givet mig; først nu forstår jeg rigtig, hvor grænseløst det har pint mig i disse År, at hun stod så uforsonlig overfor mig; men det har været et stort Gode, at dette Giftermål var påtaenkt – hun synes

II/

nu ganske at glemme, at Giftermålsplanen først kom op senere [er forresten slet ikke udklækket i min Hjerne fra Begyndelsen) hendes første store Fortvivlelse, der gav sig så forbitrede Udtryk overfor mig, gjaldt jo nemlig det, at et Barn ventedes – og at det kunde virke som et Bånd på Buf. Nu er den Ulykke glemt – i Lettelsen over at jeg afstår fra Giftermålet – Hurra! det var nu ingen dårlig Manøvre – hvilket herligt Resultat! Buf er ikke den mindst lykkelige – for ham betyder det en om mulig endnu større Lettelse, at denne pinlige indbyrdes Krig er sluttet – og så uventet gunstigt. – Jeg har det så godt, Junge; er så mobil og lebendig, at jeg meget ofte glemmer, at jeg bærer på den vældige Unge – Forleden var jeg f Eks. Lige ved at trave op på Rundetårn, da jeg netop kom forbi og så der var åbent, men det var nok alligevel bleven for højbenet – jeg besindede min Fylde- og opgav Forehavedet. Og Junge – jeg glæder mig noget så knusende til at have sådan et lille Nøvs engang igen. Det er bestemt at jeg kan tage lige fra Fødehjemmet ud til Valdals og bo derude i nogen Tid sammen med Buf – de andre er nok rejst til den Tid, så kan den lille stå i Haven hele Tide – og jeg slipper for Trapperne til min Kvist; jeg glæder mig sådan til den Tid – bare nu alt må forløbe normalt.

Der er for Resten så yndigt på min Kvist i denne Tid - jeg gør mig en Motion af altid at skruppe og skure og ordne deroppe - så der er skinnende flunkende fint og frisk og duftende; jeg har et dejligt Flor af Blomster i Vinduerne - Be gav mig en pragtfuld rød Pelargonie; som blomstrer ganske overdådigt, en lyserød er også i Flor og et lille Skud - blegrød - har sat en vældig Blomst; Adams Venusbregne er også pludselig begyndt at udvikle sig til en voldsom Skønhed - åh, jeg nyder hver Dag min lille yndige Lejlighed og jeg tror, det er saliggørende for en Dame, der venter sin Nedkomst - at gå så meget alene - for Hjernen er jo nu det ømme Punkt ved sådan en Lejlighed.

Og hvilken Sommer vi dog har! det er da også til at blive tosset over! Jeg nyder den i fulde Drag hver Dag - enten her i Frederiksberg Have - i Søndermarken - eller - allerbedst - på Græsplænen i Valdals Have. Hvor er det dog bedårende dejligt at gå og bære på en lille Unge under så gunstige Omstændigheder - jeg tror alt godt om alting i denne Tid.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Ja - så bliver Skrivelsen ikke længere dennegang - Farvel lille Junge og
Tak for al Din store Godhed! Hils Jer alle fra Din Dis
Send mig engang ved Lejlighed den sorte Bog med mine Skrifter - f. Eks.
engang med Be.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

1/ pt. Tredembskep Sane
den 16. 17.

Kæreste lille fuge! Tak for dit
Brev - og her gik jeg med den frygtfulde
og onde Samvithighed, fordi
jeg ikke skrev til Dig - Du
har da ingen Grund til Samvithig-
hed! Men selv om du aldrig skriver
(hvad du vil) - så bliver jeg red-
bisk af den Grund, jeg ved jo
nok, at Brevskrivning er meget
uoverkommeligt for Dig - og det kan
jeg skam godt forstå. - Tak
for alt det gode om mig - for
Lån og for Sane! Det som behøves
Vask og Kogning bliver ordnet i
Dag af min hære Nabaeraki, den
Pensler, som selv har Læreradsk
Når jeg så får det skrevet - hvad
jeg selv kan - så er alt i Orden
og parat, jeg har kun behøvet

at købe 12 nye Bletter, 6 Underlag
og 4 Svæt - det var endda på
Præsentbillet - kunnet endnu
restere 28 Kr, det var på
50 Kr (Dansk Mus.) så jeg har jo
stet ingen helgjorte haft selv
endnu, men nu kommer det jo
i næste måned slægt - med
138 Kr til Fidejævn - og det bliver
jo nok mere, Ugen etc. du har
jeg 945 Kr i Pønskassen og 15 Kr
skjæder Karen Komig, og for
til Sept. holder mine Indtægter
jo ikke op - alder de 100 for hjælp.
Du har den mærke kind, at jeg
tænker på fra Sept. af for
Midagsabonnement - til dels
også Præbent; har sikret mig
Pauline, men skide gerne
have 3 til, så håber jeg at
kunne klare den nægtende.

Jeg er meget lykkelig ved denne
Fide - og gør man dog ikke
straks sin Ruin snide, men
kan forhale den noget og
komme Tid kommer Råd,
kan jeg blot klare den 3-4
år, så vil Duff sikkert til
den Tid - måske for - kunne
brøde til, det ser helt godt
ud med alt hans, blyer
- Sjogensester - siges at intet
seer sig for ham, vil gerne
beholde ham, selv iuddanne
ham - til praktisk Ingeniør
og siden krygte ham fast til
sin Virksomhed, som det er
meningen at indvise i et
Skil - om man bare kigger engang
kaldt op. - Ja, ting, jeg mest
sige dig, at jeg er mere end
henrygt over den nye Tuglæs

BB 0989

Ordning; der er kommen en
dan en vellyst med Fred over hel
Lilien; Puffe har hele for
andret sig overfor mig - er sød
og venlig og interesseret, og er ikke
ikke bange for hende mere - kom
mer meget derind - glæder mig nu
allid til det, der er jo en del
at sidde i den yndige Stave -
og jeg befinder mig pludselig
hele som hjemme derinde; jeg

kan ikke sige dig, hvilken Lethed
det er og hvilken Tilværelse af
Glæde og Tryghed det har
givet mig; først min forstær
te sig, hun gendansede det
har gjort mig i disse år,
at hun skad sig i forsonlig over-
for mig, men det har været
et stort Gode, at dette Tif
mål var forstærkt - hun synes

II / min gjeniske at glemme, at
9. plenumplanen først kom
af senere for farverten slet ikke
indklækket i min Hjerne for
Regyrdelen) hendes fforsk store
Kookviskela, der gav mig en for
bi hede Udtryk overfor mig,
galdt jo nemlig det, at et
Barn mentedes - og at dette
Runde niche som et Bånd p
Burf. Men den blev glemt -
i Lækkelsen over, at jeg afstod
fra 9. plenumlet - Hvor! det
var nu ingen dærlig Mængde
- hvilket herligt Resultat!
Burf er ikke den mindst
lykkelige - for han behy der
des en om virkelig endnu større
Lækkelse, at denne pinlige ind
lygdes Krig er sluttet - og så virkelig
genvalgt. - Jj har det så

godd, fange. er så smukt og be-
kendt, at jeg inget af de held, som
at jeg lever på den veldige bølge
- Faldet var på f. Eks. lige ved
at have og på Rindebånen, der jeg
vet, som farin og så det var
åbent, men det var nok adlyde
mel til enen for højere - og
berørkede min Følge - og også
Forehavendit. Og fange - og glæde
og så minde til at have
Sådan et lille stue engang igen.
Derfor berømt, at jeg kan top
lige fra Tidspunktet ind til
Valdal og bo derinde i nogen
Tid sammen med Puff - de
andre er nok rejst til den Tid,
så kan den Lide og i Haven
hede Tidens - og jeg slipper for
Trapperne til min Kunst, og leder
mig sådan til den Tid - have
mit al min farlige normalt.

Der er forinden så godt på
min Kunst i denne Tid - og går
min Omhu af retid at skræppe
og skure og ridne skræppe - i
der er skinnende flinkende pin
og frisk og dybfende, og har
et dybt Flar af Blomster i
Vindlerne - De går mig en prof.
på rød Pelargonie, som blomster
ganske overdybt en lysere og
også i Flar og ikk lille Skud
- blegrod - Kan sat en veldig
Blomst; Adams Kunst bregte
er også pludselig begyndt at
indvise sig til en voldsom
Skønhed - Ah, jeg nyder hver
Dag min lille yndige Lysthed
og jeg tror, det er saliggørende for
en Dams, der ventet sin skikkelighed
- at gå så meget alene - for

BB0989

Ajeren 21/5 m̄ det gamle
Punkt med sådan en Lyghed.

G. hørken Sommer vi dog
har. Det er da godt til at blive
tasset over! Jy nyder den i
fjilde dog hver Dag - enten her i
Drederiksborg Have i Søndermarken
- eller - allestedt - p̄ Trøds-
plænen i Valdals Have.

Alvord er det dog bedøvende
degligt at gå op høre p̄ en lille
Kunge under så gunstige Om-
stændigheder - og hvor alt
godt du alting i denne Tid.

Ja - så bliver Skrivelser
ikke længere denmang -
Kornet lille Løse, og Tak
for al din store Godhed!
Hils Jes alle fra Din

Send mig engang med en
Lyghed den Isarte Bog
med mine Manuskripter -
i Bets engang med Bø.

Din